

Δανιήλ Κατουνακιώτης: Ο Όσιος που μεταφύτευσε τους καρπούς των αρετών στο Περιβόλι της Παναγίας

/ [Αγιορείτικα](#)

Την ιερά μνήμη του Οσίου Δανιήλ του Κατουνακιώτη τιμά σήμερα η Εκκλησία μας. Ήταν ιερός βλαστός και ευώδης ανθός της μαρτυρικής γης της Ιωνίας ο Γέροντας Δανιήλ ο Σμυρναίος. Την ευωδία του ευφράνθηκαν πολλοί, στη μεταφύτευσή του στο Περιβόλι της Παναγίας, και τους καρπούς των αρετών του επίσης.

Με αφορμή την ημέρα μνήμης του Οσίου στην τηλεόραση της [Πεμπτουσίας](#) μπορείτε να δείτε:

Στις 13:55 το αφιέρωμα «Γράμματα από την αρετή: Αλληλογραφία Αγίου Νεκταρίου – Οσίου Δανιήλ Κατουνακιώτου».

Ενώ στις 16:05 παρακολουθήστε τους ασκητές Διονύσιος και Γρηγόριος, μακαριστούς πλέον, να μιλούν για την γνωριμία τους με τους Οσίους Καλλίνικο και Δανιήλ Κατουνακιώτη.

Ο Όσιος Δανιήλ ο Κατουνακιώτης γεννήθηκε στη Σμύρνη το 1844, μεγάλωσε σε πολύτεκνη οικογένεια ευλαβών γονέων και ήτο ο μικρότερος υιός φέρων το όνομα Δημήτριος. Ήταν αριστούχος απόφοιτος της Ευαγγελικής Σχολής της Σμύρνης. Από τα 19 του έτη είχε τον ευλαβή πόθο να αφιερωθεί στον μοναχισμό. Στην αρχή μετά από τη συμβουλή του αγιοταφίτου πνευματικού του επισκέφθηκε διάφορα μοναστήρια στην Πελοπόννησο και στα νησιά, όπως την Ύδρα, την Τήνο την Πάρο και την Ικαρία, όπου και γνώρισε φημισμένους αγίους γέροντες.

Μετά από προσκύνημα μονών και ναών της Πελοποννήσου και των νήσων του Αιγαίου και την προτροπή του οσίου Αρσενίου (1800-1877) στην Πάρο, εισέρχεται στην αθωνική μονή του Αγίου Παντελεήμονος.

Στο βιβλίο του Μοναχού Μωυσή Αγιορείτη, “Μέγα Γεροντικό εναρέτων Αγιορειτών του εικοστού αιώνας”, εκδόσεις Μυγδονία, διαβάζουμε:

“Η δοκιμή του χαρακτηρίζεται από συνεχή και πρόθυμη υπακοή. Στην κουρά του από Δημήτριος ονομάζεται Δανιήλ. Σύντομα αναγνωρίζουν τα προσόντα του και τον κάνουν γραμματέα της μονής, που είχε τότε 250 μοναχούς. Στις διαφορές Ελλήνων και Ρώσων δέχεται εξορία που τον λυπεί και τον ταλαιπωρεί. Φιλοξενείται επί εξάμηνο στη μονή Αγίας Αναστασίας στα Βασιλικά Χαλκιδικής, όπου γίνεται πηγή ωφελείας για τους εκεί πατέρες.

Κατόπιν επί μία πενταετία μονάζει στη μονή Βατοπαιδίου, όπου θεραπεύεται από σοβαρή ασθένεια από την Παναγία. Την Παναγία υπεραγαπούσε σε όλη του τη ζωή.

Τέλος κατευθύνεται στα πάντερπνα Κατουνάκια. Εκεί ίδρυσε το ησυχαστήριο των Οσίων Αγιορειτών Πατέρων. Μετά από λίγα χρόνια αποχτά μικρή συνοδεία. Τη χειραγωγεί με τη Φιλοκαλία, την οποία μελετά συνεχώς και την αποστηθίζει.

Η αρετή του συνδυασμένη με τη σοφία του, η προσευχή και η ταπείνωση του, η μελέτη και η πείρα του συνέδραμαν να εντοπίζει πλάνες, να διορθώνει πλανεμένους, να θεραπεύει δαιμονόπληκτους, να επαναφέρει στην αγιοπατερική οδό τους περί τρισυνθέτου του ανθρώπου υποστηρίζοντες Μακρακιστές.

Μοναχοί με σοβαρούς εκ δεξιών πειρασμούς βοηθήθηκαν σημαντικά και τον ευγνωμονούν. Ασθενείς, θλιμμένοι, πενθούντες, απογοητευμένοι και ταλαιπωρημένοι άνθρωποι βρήκαν παρηγοριά κι ελπίδα από λόγους του κι επιστολές του. Έφθασε και ο ίδιος ν' αφήσει το ησυχαστήριό του χάριν της συμφιλίωσης αδελφών”.

Η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον ανέγραψε στο Αγιολόγιο της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας στις 9 Μαρτίου 2020 και η μνήμη του ορίστηκε να τιμάται στις 7 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.